

Určite je potrebné venovať pozornosť zvýšenej ochrane práv určitých dotknutých subjektov, to znamená veriteľov, menšinových akcionárov a daňových orgánov, takáto ochrana však musí byť zaručená v súlade so zásadou proporcionality, ako ju vykladá Súdny dvor.

V tomto kontexte by Portugalská republika napríklad mohla určiť hodnotu nezrealizovaného zisku, nad ktorým si chce zachovať svoju daňovú právomoc, z čoho však nesmie vyplývať okamžitá splatnosť dane ani stanovenie ďalších podmienok v súvislosti s odložením jej zaplatenia.

Pokiaľ ide o cieľ zabezpečiť efektívnosť daňovej kontroly a potláčať daňové podvody, aj keď je tento cieľ legitímny, bolo by možné dosiahnuť ho aj pomocou menej prísnych metód, napríklad využitím mechanizmov stanovených v smernici Rady 77/799/EHS⁽¹⁾ z 19. decembra 1977 o vzájomnej pomoci príslušných úradov členských štátov v oblasti priamych daní alebo v smernici Rady 2008/55/ES⁽²⁾ z 26. mája 2008 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení.

Komisia je presvedčená, že portugalská právna úprava prekračuje rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie sledovaných cieľov, to znamená na zabezpečenie efektivity daňového systému. Komisia si preto myslí, že portugalská právna úprava musí uplatňovať rovnaké kritérium bez ohľadu na to, či sa sídlo, miesto skutočného vedenia alebo aktíva spoločnosti premiestňujú mimo územia Portugalska, alebo či na ňom zostávajú: daň sa má vybrať až po tom, ako boli zhodnotené aktíva.

(¹) Ú. v. EŠ L 336, s. 15; Mim. vyd. 09/001, s. 63.

(²) Ú. v. EÚ L 150, s. 28.

Žaloba podaná 25. januára 2010 — Európska komisia/ Belgické kráľovstvo

(Vec C-41/10)

(2010/C 80/34)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Rozet a N. Yerrel, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Belgické kráľovstvo si tým, že nesprávne a neúplne prebralo smernice 73/239/EHS⁽¹⁾ a 92/49/EHS⁽²⁾ nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú najmä z článkov 6, 8, 15, 16 a 17 prvej smernice 73/239/EHS, ako aj z článkov 20, 21 a 22 tretej smernice 92/49/EHS,

— zaviazať Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V predmetnej žalobe Komisia uvádza, že činnosti belgických vzájomných zdravotných spoločností pôsobiacich v oblasti doplnkového zdravotného poistenia, ktoré nie je súčasťou zákonného systému sociálneho zabezpečenia, nie sú v súlade s prvou a treťou smernicou o neživotnom poistení. V rozsahu, v akom vzájomné zdravotné spoločnosti na trhu s doplnkovým zdravotným poistením priamo konkurujú poisťovacím spoločnostiam musia podliehať rovnakému právnemu režimu ako tieto poisťovacie spoločnosti. Žalobkyňa v tejto súvislosti spochybňuje tvrdenie žalovaného, že služby doplnkového zdravotného poistenia ponúkané vzájomnými zdravotnými spoločnosťami patria pod výnimku stanovenú v článku 2 ods. 1 písm. d) prvej smernice a uvádza, že ochranu zabezpečení formou doplnkového poistenia nemožno porovnávať s „poistením v rámci zákonného systému sociálneho zabezpečenia“.

Po prvé Komisia tvrdí, že ustanovenie článku 6 prvej smernice vyžaduje, aby vykonávanie priamej poisťovacej činnosti bolo podmienené predchádzajúcim vydaním úradného povolenia, o ktoré treba požiadať na príslušných orgánoch členského štátu, na území ktorého má spoločnosť sídlo. Avšak pokiaľ ide o činnosť doplnkového zdravotného poistenia belgické vzájomné zdravotné spoločnosti nie sú povolené podľa tohto ustanovenia.

Po druhé žalobkyňa vytýka žalovanému porušenie článku 8 ods. 1 písm. a) prvej smernice v rozsahu, v akom vzájomné zdravotné spoločnosti nepatria medzi zákonné právne formy vyžadované pre poisťovacie spoločnosti v Belgicku. Navyše vzájomné zdravotné spoločnosti sú oprávnené vykonávať širokú škálu činností, ktoré priamo nesúvisia s ich poisťovacími činnosťami, hoci článok 8 ods. 1 písm. b) stanovuje, že podnik musí obmedziť svoju činnosť na poisťovaciu činnosť a na také operácie, ktoré s ňou bezprostredne súvisia, s vylúčením všetkých ostatných obchodných činností. Belgická právna úprava je problematická aj vo vzťahu k článku 8 ods. 1 písm. c) v rozsahu, v akom stanovuje, že podnik musí predložiť plán činnosti v súlade s článkom 9 smernice. Vzájomné zdravotné spoločnosti však v súvislosti s ich činnosťami doplnkového zdravotného poistenia takýto plán nepredložili. Napokon belgické vzájomné zdravotné spoločnosti nemajú minimálny garančný fond napriek tomu, že to vyžaduje článok 8 ods. 1 písm. d) prvej smernice.

Po tretie Komisia uplatňuje, že podľa článku 13 a nasl. prvej smernice (najmä článkov 16, 16a a 17), ako aj článkov 15 a 20 až 22 tretej smernice vzájomné zdravotné spoločnosti musia vytvárať dostatočné technické rezervy v súvislosti s ich činnosťami doplnkového zdravotného poistenia, ako aj dostatočnú mieru solventnosti vo vzťahu k celej svojej činnosti. V Belgicku bola miera solventnosti pre doplnkové zdravotné poistenie poskytované vzájomnými zdravotnými spoločnosťami zavedená ešte len v roku 2002 a spôsob výpočtu tejto miery je odlišný od spôsobu výpočtu obsiahnutom v prvej smernici.

- (¹) Prvá smernica Rady 73/239/EHS z 24. júla 1973 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na začatie a vykonávanie priameho poistenia s výnimkou životného poistenia (Ú. v. ES L 228, s. 3; Mim. vyd. 06/001, s. 14).
- (²) Smernica Rady 92/49/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia a o zmene a doplnení smerníc 73/239/EHS a 88/357/EHS (tretia smernica o neživotnom poistení) (Ú. v. ES L 228, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 346).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Højesteret (Dánsko) 28. januára 2010 — Viking Gas A/S/BP Gas A/S

(Vec C-46/10)

(2010/C 80/35)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Højesteret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľka: Viking Gas A/S

Odporkyňa: BP Gas A/S

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 v spojení s článkom 7 prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok vykladať v tom zmysle, že spoločnosť B sa dopustila porušenia práv z ochrannej známky, ak plní plynom fľaše, ktoré pochádzajú od spoločnosti A, a následne tento plyn predáva za týchto okolností:

1. Spoločnosť A predáva plyn v takzvaných kompozitných fľašiach osobitného tvaru, ktorý je ako taký, teda ako ochranná známka tvorená obalom, zapísaná ako dánska ochranná známka, a ako aj ochranná známka Spoločenstva. Spoločnosť A nie je majiteľom týchto ochranných známok tvorených obalom, ale má výlučnú licenciu na ich používanie v Dánsku a taktiež má právo na podanie žaloby pre porušenie práv z týchto ochranných známok v Dánsku.
  2. Pri prvom zakúpení kompozitnej fľaše naplnenej plynom od jedného z predajcov spoločnosti A, spotrebiteľ zaplatí tiež za fľašu, ktorá sa tak stáva jeho majetkom.
  3. Spoločnosť A plní kompozitné fľaše tak, že spotrebiteľ navštívi jedného z predajcov spoločnosti A a po zaplatení plynu dostane výmenou za prázdnu kompozitnú fľašu podobnú fľašu naplnenú spoločnosťou A.
  4. Obchodná činnosť spoločnosti B pozostáva z plnenia fliaš plynom, vrátane kompozitných fliaš, na ktoré sa vzťahuje ochranná známka tvorená obalom uvedená v prvom bode, a to tak, že spotrebiteľ navštívi predajcu spolupracujúceho so spoločnosťou B a po zaplatení plynu dostanú výmenou za prázdnu kompozitnú fľašu podobnú fľašu naplnenú spoločnosťou B.
  5. Akonáhle sú predmetné kompozitné fľaše naplnené plynom spoločnosti B, prilepia sa na ne samolepiace nálepky uvádzajúce, že plnenie uskutočnila spoločnosť B?
2. Ak možno predpokladať, že spotrebiteľ celkovo nadobudnú dojem, že existuje spojitosť medzi spoločnosťami B a A, má sa to považovať za významné na účely odpovede na prvú otázku?
  3. Ak je odpoveď na prvú otázku záporná, je možné dospieť k odlišnému záveru, ak na kompozitných fľašiach, okrem toho, že sa na ne vzťahuje ochranná známka tvorená vyššie uvedeným obalom, sú tiež zobrazené (sú na nich plasticky vytlačené) zapísané obrazové a/alebo slovné ochranné známky spoločnosti A, ktoré sú stále viditeľné, bez ohľadu na akékoľvek samolepiace nálepky umiestnené spoločnosťou B?
  4. Ak je odpoveď na prvú alebo tretiu otázku kladná, je možné dospieť k odlišnému záveru za predpokladu, podľa ktorého, pokiaľ ide o iné fľaše, na ktoré sa nevzťahuje ochranná známka tvorená vyššie uvedeným obalom, ale na ktorých sa nachádza slovná a/alebo obrazová ochranná známka spoločnosti A, uvedená spoločnosť A mnoho rokov tolerovala a stále toleruje plnenie týchto fliaš inými spoločnosťami?